

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313203922
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8313203922.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 26429705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36864421, proti žalovanej: C. T., L.. XX.X.XXXX, J. G. XXXX/XX, Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., IČO: 42309166, Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, zastúpeného advokátom Mgr. Henrichom Schindlerom, Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 260,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 26.11.2015 pod č. k. 17C/114/2013-96, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o prípustnosti vedľajšieho účastníctva.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné napadnutým rozsudkom okrem iného pripustil vstup Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z., Janka Kráľa č. 7, Banská Bystrica, IČO: 42309166 ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Uviedol, že žalobca vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva na strane žalovaného v tomto konaní. Vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného z vlastnej iniciatívy svojim písomným podaním. Zároveň sa vo veci vyjadril a poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky, spotrebiteľské vzťahy a neplatnosť dohody o zmenke. Súd rozhodol o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania priamo v rozsudku a to vzhľadom na zásadu hospodárnosti konania a veľké množstvo skutkovo a právne totožných žalôb. Vychádzajúc zo zistených skutočností a majúc pritom na pamäti dikciu ustanovenia § 93 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku, súd považoval námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva vznesenú zo strany žalobcu za nedôvodnú, pretože uvedené združenie je subjektom, ktorý je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník na základe zákonného splnomocnenia zo zákona o ochrane spotrebiteľa, a to bez konkretizácie svojho hmotnoprávneho záujmu na výsledku konania. Tým sa zabezpečuje aj smernicou EÚ požadovaná reálna a nielen formálna rovnosť účastníkov v spotrebiteľských veciach, čo je zmyslom a cieľom spotrebiteľského práva EÚ a SR. Podmienky na vstup vedľajšieho účastníka v čase jeho vstupu boli splnené, preto súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu.

V odvolaní proti rozsudku, k pripusteniu vstupu vedľajšieho účastníka do konania, žalobca poukázal na to, že konanie je Európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu a je právne regulované Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. Procesný postup súdu a strán v konaní je upravený označeným nariadením, a to odlišne od vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 99/1963 Zb.. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu nepripúšťa vedľajšie účastníctvo. Právna regulácia označeného nariadenia obsiahnutá v čl. 4 a 5 vedľajšie účastníctvo nepozná a pripúšťa aplikáciu z procesných pravidiel zakotvených v Občianskom súdnom poriadku len výnimočne, a to vtedy,

ak sa explicitne ustanovuje, že sa postupuje v súlade s príslušným procesným právom uplatniteľnom v členskom štáte.

Pre oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 1.1.2015, teda pred účinnosťou zákona č. 353/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok uviedol, že súd je povinný zabezpečiť si vyjadrenie účastníka, na stranu ktorého vedľajší účastník vstúpil. Je toho názoru, že len samotné oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania nemôže automaticky zakladať právo vedľajšieho účastníka na účasť na konaní a takisto že osoba, popri ktorej vstúpil do konania s takýmto úkonom súhlasí. Pre oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu po 1.1.2015, teda po účinnosťou zákona č. 353/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok uviedol, že z ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že vedľajší účastník je povinný spolu s oznámením o vstupe do konania predložiť aj súhlas osoby, popri ktorej do konania vstupuje, bez možnosti dodatočného predloženia súhlasu.

V prípade, ak vedľajší účastník súhlas odporcu k návrhu na pristúpenie vôbec nepredložil, navrhuje, aby súd na oznámenie o vstupe neprihliadal a v konaní pokračoval bez vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd preskúmal túto časť rozsudku bez zopakovania, či dopĺňovania dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa. Preto tak urobil bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 213 ods. 3, 4, 5 a § 214 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd bol viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený túto časť rozsudku preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1,3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu ani v tejto časti nie je dôvodné.

Pokiaľ žalobca namieta rozhodovanie o prípustnosti vstupe vedľajšieho účastníka do konania podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd zdôrazňuje, že v súlade s článkom 17 ods. 1 Nariadenia, Slovenská republika informovala Komisiu o tom, že na základe procesného práva Slovenskej republiky, bude možné v súlade s článkom 17 Nariadenia, podať opravný prostriedok „odvolanie“ (§ 201 a nasl. O.s.p.) na „krajské súdy“. V odvolacom konaní začatom podaným odvolaním podľa článku 17 Nariadenia rozhoduje odvolací súd Slovenskej republiky podľa procesného práva Slovenskej republiky (článok 19 Nariadenia).

V prejednávanej veci vedľajší účastník Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., IČO: 42309166, Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica vstúpil do konania z vlastného podnetu, a to písomným oznámením zo dňa 30.10.2014 o vstupe združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

Vedľajší účastník môže vstúpiť do konania v ktoromkoľvek štádiu, a to z vlastného podnetu, alebo na výzvu účastníka urobenou prostredníctvom súdu. Námietka žalobcu, že podmienkou vstupe vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, nie je opodstatnená. Občiansky súdny poriadok v znení do 31.12.2014 v žiadnom ustanovení upravujúcom vedľajšiu intervenciu (§ 93) nevyžadoval udelenie súhlasu účastníka konania na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Navyše žalovaná nevyjadřila nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Ak úkon o vstupe do konania bol realizovaný v čase účinnosti O.s.p. v znení do 31.12.2014, nemožno podmienky prípustnosti vedľajšieho účastníctva posudzovať ani v štádiu tohto odvolacieho konania späťne, v zmysle podmienok upravených v novele O.s.p. realizovanej zákonom č. 353/2014 Z.z. (konkrétne § 93 ods. 3 veta druhá O.s.p.) účinnej od 1.1.2015, žiadajúcej výslovný súhlas účastníka, popri ktorom sa vedľajší účastník zúčastňuje na konaní.

Pokiaľ by sa pripustilo, že novela č. 353/2014 Z.z., ktorá zaviedla novú podmienku vstupe vedľajšieho účastníka do konania - súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, ktorý musí byť súčasťou oznámenia o vstupe do konania sa uplatní aj na vstupy vedľajších účastníkov do konaní uskutočnené pred jej účinnosťou, uplatnil by sa princíp pravej retroaktivity, ktorý je v našom právnom poriadku (s výnimkou trestného práva) neprípustný. Z uvedeného vyplýva, že podmienky vstupe vedľajšieho účastníka do konania môžu byť posudzované len s ohľadom na podmienky vstupe vedľajšieho účastníka do konania, ktoré boli v platnosti v čase vstupe vedľajšieho účastníka. Ak by sa novozavedená

podmienka vstupu vedľajšieho účastníka do konania mala vzťahovať na skoršie vstupy vedľajších účastníkov do konaní, znamenalo by to, že postup vedľajšieho účastníka, ktorý bol v súlade s vtedy platným znením O.s.p., by sa dnes mohol označiť za neúčinný, na takýto vstup vedľajšieho účastníka do konania by súd neprihliadal, a teda by sa použila pravá retroaktivita. Zákon č. 353/2014 Z. z. neobsahuje vlastné prechodné ustanovenia a preto je potrebné jeho účinky vykladať v súlade s princípom zákazu pravej retroaktivity. Ak nie je v prechodných ustanoveniach výslovne uvedené inak, je pri strete starej a novej úpravy nutné vychádzať zo všeobecne platnej zásady nepravej retroaktivity procesných noriem, teda aplikácie nových procesných noriem pre skôr začaté konania. V takomto prípade sa v konaní pokračuje podľa neskoršieho zákona s tým, že právne účinky úkonov uskutočnených skôr zostávajú v platnosti (Rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky z 25.07.2007 sp.zn. 1 Azs 55/2006). Čo sa týka nepravej retroaktivity v procesnom práve a názorov v odbornej literatúre na ňu z povahy procesného práva vyplýva, že nové procesné právo (jeho zmeny) majú pôsobiť odo dňa nadobudnutia účinnosti nového zákona, a to aj pre konania zahájené pred jeho účinnosťou. Účinky procesných úkonov súdu a účastníkov, ktoré s nimi spájala či nespájala skoršia úprava, však zostávajú zachované (uznesenie Ústavného súdu ČR sp.zn. II ÚS 512/05).

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok vo výroku o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.